

Amit a Dharma-beszédről tudni kell

A Dharma azt jelenti, hogy Élet Igazság, a kettősségre épülő világunk alaptanítása a Természet Törvényeiről. A Dharma túl van az elme színterén, túl azon, amit bármely nyelv érthet.

Kérlek, hallgasd mélyen magadban, amit a Dharmáról szóló történet mélyéről kihallasz.

A Dharma kilépés a rabszolgaságból.

Képzeld el egy pillanatra, hogy a rabszolgaság idejében élsz. Képzeld el, milyen lenne rabszolgának születni. A szüleid már rabszolgának születtek, és az ő szüleik is. Most képzeld el egy pillanatra, hogy nemcsak rabszolga vagy, de személyes bezártságod és maga a rabszolgaság intézménye is örökké fenn fog maradi. Ilyen a világ. Ebbe születünk. Megmondják, hogy mit csinálj. Bármikor eladhatnak vagy elcserélhetnek, megverhetnek.

Ha szerencséd van, a házba kerülsz szolgálatra, vagy kedves emberek lesznek a gazdáid. Ha nem vagy olyan szerencsés, akkor kinn a földeken fogsz robotolni, vagy goromba embereket kell szolgálnod. Ez az életed. Mivel szüleidnek és nagyszüleidnek nem engedték, hogy az anyanyelvükön beszéljenek, nincs kulturális múltad.

Talán még hallod a dobok hívását és a régi törzsi énekek titkos ritmusát, amelyek ellenálltak a fejlődésnek, de nincs emléked arról, hogy milyen szabadnak lenni, és semmi sincs körülötted, ami arra mutatna, hogy ez egyáltalán lehetséges. Eleve elrendeltnek tűnik, hogy te és az utódaid rabszolgaként fognak élni és meghalni. Ezen kereteken belül vagy megengedik, hogy megházasodj, vagy nem, lehetnek gyermekeid, vagy nem.

Egy nap aztán valaki félve a füledbe súgja: “környékedre érkezik egy tanító, egy mester, és tanítást ad a szabadságról.” Talán nem is tudod, mit jelentenek ezek a szavak. Talán néhány barátod is halloa a mester hírét, de elengedték a fülük mellett. Mások is hallották ugyan a hírt, de azt mondják rá: “Ugyan, egész jó

életem van itt. Gazdám házában élet, jó életem van. Jó ételt eszem. Nincs szükségem a tanításra.” Vannak aztán olyanok is, akik elégedetlenek ugyan a rabszolgasorssal, de még az is rémülettel tölti el őket, hogy egyáltalán tudnak arról, hogy a környékre érkezik egy mester és tanításokat ad.

Egy páran azonban meghallják a suttogást, és eléggé nyitottak ahhoz, hogy elmenjenek és meghallgassák a mester tanításait. Nem könnyű elfogadni egy tanító mester hívását. Ha egyszer meghallod a suttogást, késztetést érzel rá, hogy akár komoly veszélynek is kitedd magad, csak többet fedezhess fel. Nagyon óvatosnak kell lenned, mert mindig figyelnek. Mégis vágyódsz, hogy többet megtudj. Élet-halál kérdése ez számodra. Nem vagy többet hajlandó rabságban élni. Ha egy percig sem bírod tovább a rabságot, bármibe kerül is, bármilyen kockázatos is, akkor követed az útmutatásokat, elindulsz az ösvényen és megtalálod a szabadsághoz vezető utat. Ez a rabszolgasorsoddal való azonosulás vége, és a szabad élet kezdete.

A Dharma egy térkép az úticélodhoz

A Dharma először olyan, mint egy suttogás. Néhányan nem is bírnak ki többet, már az is elég nekik, hogy csupán hallottak erről a lehetőségről. Pusztán az is elég, hogy meghallják a jó hírt, hogy létezik egy tanító, egy tanítás, amely a szenvedés, a rabság végét hozza el. Évek telnek el, vagy akár életek, mire készek lesznek megtenni a következő lépést, de legalább már tudják, hogy ez lehetséges. Ez a Dharma-beszéd első szerepe: kihirdetni a szabadság létezését és lehetőségét. Ez inentől kezdve már nem csak egy suttogás, ez már az álom végét jelentheti.

A második oka a Dharma-beszédnek, az, hogy egy térképet, egy ösvényt és egy utat mutat meg, amelyet mindenki saját szabad akaratából kipróbálhat. De megmutatja a megerősítő jeleket és az eltévedés veszélyeit is. Megmutatja, hogy hol tartasz most, leírja a végső úticélt és rámutat a leggyorsabb útra, amelyen innen oda juthatsz a saját életedben. A Dharma-beszédek a terheid végét is jelentik, hiszen a döntéseink, állandó megfeleléseink az életben olyan erős kétségeket ébresztenek az egyén elméjében, hogy könnyen az elcsüggedést, a kilátástalanságot, a depressziót választod.

Végezetük a Dharma-beszédek célja maga az önismeret szerzése arról, ahogyan a dolgok vannak. Meddig tart megérteni, felismerni? Ez attól függ, hogy milyen messze barangoltál el Önmagadtól. Előbb-utóbb, amikor megérkeztél, nevetsz a mély felismerésen, hogy soha nem is mentél el innen, mindez csak az elmédben történt. A Dharma-beszédek követ egy szertartás, amely segít megismerkedni a saját "jó szíveddel", amely a csendben beszél hozzád. Táplál, édes és igaz. Eljön érted ez az édes csend és hazavisz, ez maga a meditáció, amelyet a szertartás után bárki megtapasztalhat, akinek jól felfogott érdekévé vált önmaga szabadsága.

A Dharma-beszédek, a szertartás, majd a meditáció lezárását a tanító mester személyes áldása zárja, amely egy olyan tükör, amelyben önmagadat láthatod meg. Végre meglátod, hogy ki vagy te, és ki nem vagy. Amikor megtudod, hogy ki vagy valójában, felismered mennyire fontos lenne felhagyni a szolgálattal való azonosulással. A valódi szabadság az, ha önmagad igazságát fedik fel és megmutatják a természetes élethez visszavezető utat.

Ha a felébredt tudatosságból nézel vissza egy álomra, képes vagy látni még az öntudatlan álom tökéletességét is. Látod azt, hogy sokan álmodnak és még nem jött el számukra a felébredés. Látod azt is, hogy valójában a látszat az, ami az "éned" altató álmába kényszerít. Ha készen állsz a felébredésre, gyere és tedd meg első lépéseidet önmagad irányába.